

[P. Munch.]

Dertil vil jeg gerne føje, at jeg kan ikke rigtig af det Budget, der er forelagt i Tilknøytning til Loven, se, hvor stor Udgiften i Fremtiden vil blive. Der er jo flyttet noget om, Topografisk Afdeling er flyttet, der trækkes en Del af Officersløningerne fra, fordi disse i Fremtiden skal betales af den civile Del af Marineministeriets Budget, af Justitsministeriet og vist ogsaa af Landbrugsministeriet. Jeg er ikke ganske klar over disse Omflytninger. Jeg tror, at for at faa et fuldt Billede deraf vil det være nødvendigt, at man i den kommende Forhandling faar inddraget ogsaa Budgettet for Marinens Civilafdeling og de andre Budgetter, som overhovedet berøres af disse militære Foranstaltninger, at vi ogsaa faar Klarhed over, hvorledes man egentlig tænker sig den Del af Marinen, som knytter sig til Fiskeriinspektionen, Opmaaling og meget, meget andet, vedligehold, fornyet og udrustet fra Aar til Aar, om man der tænker sig en lignende Fordeling af Udgifterne mellem de forskellige Budgetter, som man hidtil har haft, eller tænker sig en Forskydning, saaledes som adskilligt af Opstillingen i Lovforslaget og dets Bemærkninger tyder paa, at Tanken er.

Men vilde det da nu være umuligt at komme klækkeligt ned under disse Beløb uden at opgive hele Karakteren af det, der foreligger? Jeg kan ikke se det. Det forekommer mig, at selv paa Venstres Grundlag maatte Partiet kunne og være forpligtet til at bringe Forslag frem af anden Beskaffenhed end dem, der her foreligger. Som rene Udenværker i hele Ordningen staar Landstormen, den koster vel op imod en lille Million, maaske ikke fuldt saa meget. Jeg ved ikke, hvorfor den skal opretholdes. Der er Garden. Der foregaar det besynderlige, jeg fristes til at sige barokke, at man foreslaar dette ejendommelige Korps udvidet. Det synes i særegen Grad at have de styrendes Interesse i de senere Tider. Efter Loven af 1909 indkaldtes 272 Mand aarlig til Garden, nu er vi oppe ved 400—500 Mand, nærmer os altsaa saa smaat til det dobbelte. Mon man ikke med den største Rimelighed helt kunde opgive dette meget kostbare dekorative Korps?

Der er dernæst i det nye Forslag Ting, som i og for sig forekommer mig at være et Skridt i den rigtige Retning. Der er Opgivelsen af Forestillingen om et Rytteri og Overgangen til de saakaldte beredne Kompagnier ved Fodfolket. Naar jeg siger, at jeg synes, det er et Skridt i den rigtige Retning, er det, fordi Rytteriet er dyrt,

baade ved Hesteholdet, den langvarige Uddannelse, Mandskabet skal have, den Styrke, man bestandig skal have til Raadighed til Pasning af Hestene, og meget andet, og jeg maa antage, at de nye beredne Kompagnier vil blive ikke saa forfærdelig meget billigere, end Rytteriet hidtil har været, hvorimod Cyklistkompagnier kan gøres meget, meget billigere og klares med meget kortere Uddannelse. Jeg synes derfor, det vilde være rigtigt og naturligt at gøre Skridtet fuldt ud. Jeg forstaar godt, at saadan noget altid kniber; man har en Følelse af, at man skal blive ved det gamle, man vil i alt Fald kun forlade det gradvis, men denne Tilbøjelighed til at beholde alle de forskellige gamle Ting i vort Militærvæsen, samtidig med at man nødvendigvis maa putte de nye Ting ind under Indtrykket af, hvad der foregaar rundt om, som nu om Dage anses for praktisk, fører jo til denne fantastiske Prøvesamling, hvor ingenting duer, fordi man vil gøre alting paa een Gang uden at kunne magte det. Jeg tror altsaa, at man meget hellere maatte gøre dette Skridt fuldt ud.

Ganske det samme gælder efter min Mening det Feltartilleri, der skal opretholdes. Man er nu ogsaa gaaet over til at sige, at en Del af Feltartilleriet skal være motortrukket, men en Del skal blive ved at være hestetrukket. Ogsaa her staar vi overfor en langt dyrere Ordning, saa vidt jeg kan tænke mig, ved det hestetrukne: der skal længere Uddannelsestid, der er større Vanskeligheder i alle Henseender.

Maa jeg for øvrigt her spørge, om det ikke er lidt ejendommeligt — men vi kan maaske af den højtærede Forsvarsminister faa en Forklaring derpaa —, at til Trods for disse Indskrænkninger af Feltartilleriet og Rytteriet staar der et Antal af Heste, man skal have til Raadighed, som er ret nær ved det, der findes nu. Saa vidt jeg kan regne ud, har man nu som Grænse for Hestenes Antal noget over 3 000, i det nye Forslag staar 2 800. Det er en forbavsende lille Nedgang som Følge af de Forandringer, der i saa Henseende foregaar. Jeg tror, man meget let kunde ordne det saadan, at man helt opgav Opretholdelsen af et Hestevæsen indenfor den Militærstyrke, der skal være i Danmark. Derved vilde man ogsaa kunne spare Dyrlegekorps og Trænafdeling og klare sig med den ganske anderledes praktisk værdifulde Afdeling, man tænker sig at skabe i den saakaldte Motorvogns-afdeling. Jeg ved naturligvis godt, at man vil rykke frem med en Mangfoldighed af Forklaringer om, at Cyklistere ikke kan